

[**PERZENIE** *sb n*

perzenie, pyrzynie.

Teksty nie oznaczają é.

sg G perzenia. ◊ A pyrzyni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. w innym znaczeniu s.v. 2. perz.

Rozżarzony węgiel, tłący się popiół: Weźmi wodki z Dámásczeńskiej Rożey zkubeczek ieden [...] / Perzenia zetlály łomy SienHerb 577b; gdy oracze niektorzy chcąc rolę wypráwić/ zápaláią ná niey ścierniká chocia pyrzynie/ álbo pożary ná łákach Cresc 1571 79.

Cf 2. PERZ, PERZYĆ SIĘ, PERZYNA

KW